

Dominica. XI. post Penthe.

In scriptura natōs nūbūl intelligit. sed bō hūlilis profundū itellec̄t scripture tangit deo dante. Ideo Boet⁹ dicit q̄ sapia vel p̄bia appārui sibi i specie būana. sic q̄ mō ad mēsurā homis se cohibebat mō sūni caceumie & tūc̄ celū rāgere videbat. q̄ dū caput alei⁹ extulisset ip̄m etiā celū penetrabat ad significādū q̄ p̄ hūlilat̄cez altitudo sapie celestis acq̄rit̄. Sept̄o facit mira sustolleo q̄ hūlitas mīro mō eralcat̄ tā in p̄senti ad grāz merito rū q̄ in fuso ad glīaz. ita q̄ ipsa est mēlura exalratōis iuxta regulā a xp̄o traditā i themate Qui se hūliliat exal. z̄c̄. Sequit̄ ḡ q̄ se plus hūliliat pl̄o exaltabit. q̄ sup̄ oēs se hūliliat sup̄ oēs exaltabit. iuxta marīmāz thopīcā. Sic simpliciter ad simpl̄r: sic maḡ ad maḡ. Exempli habem⁹ i brā v̄gie Maria z̄i xp̄o dño q̄ p̄ alīs se hūliliauerit. ideo q̄ sup̄ oēs sc̄tos z̄ angelos exaltati sūt. O ḡ sc̄ra z̄ salubris hūlitas vīnā te h̄rem⁹. O p̄cōr būlia te ad pnīaz vt exalter. Roge⁹ ita q̄ do. z̄c̄.

De eadē dñica sermonē. iij. scribere p̄missi. nū p̄p̄ festa occurrit̄ i ca. tū q̄ si q̄s vult d̄ sup̄bia v̄l̄ de iustificātōe p̄dicare iuxta ip̄m euāgelīu p̄terit reccurrere ad fmōes q̄dragēsinales vbi de (hīmōi tractat̄.

Dñica. xi. post Penth. Sermo. i. iuxta euāge lum applicādo de obſessione diaboli.

Dducunt ei sur

a dū z mutū z dep̄cabant̄ tū vt ip̄onat illi manū Mar. viij. z̄ i euāge. bodier. no. Dñs nr̄ Jesus dei fili⁹ de cel̄ descendēs in mū. dū ad sanādū gen⁹ būanū q̄ viderat q̄ diabol⁹ ip̄m boiem fecerat surdū. ne audiret p̄cepta di q̄ obedītā. fecerat etiā mutū. l. ad p̄fīcēdū p̄cōr z ad laudādū deūz. Nam Eccl. xv. Nō est speciosa laus in ore p̄cōris. Insup̄ fecerat z cecū q̄ tenebris i grātie iuolū ne videret salutifera. Gap. ij. Errecauit eos malicia eoꝝ. Iōo mīfīcorditer voluit boiez a talib⁹ mal' curare. Et b̄ designōdo edocuit in b̄ euāgelio curādo qndā surdū z mutū.

In illo tpe Eccl̄ Jesus (tū. videam⁹ tertū. de finib⁹ tyri vēit p̄ sydonē ad mare galilee qđ est inē medios fines decapoleos. z adducit̄ ei surdū z mutū z dep̄cabant̄ eu vt ip̄onat illi manū. Et app̄hēdēs eū de turba seorsuz; misit digitos suos i auriculas ei⁹. z expūs terigite lingua ei⁹. et suspiciens in celū ingemuit z ait. Effeta qđ est adaptare. Et statiz apte sūt aures ei⁹ z solutuz est viculū lingue ei⁹ z loq̄baꝝ recte. et p̄cepit illis ne cui diceret. quāto maḡ aut̄ eis p̄cipiebat: tanto maḡ pl̄o p̄dicabāt z eo ap̄l̄ admirabāt dicens. Bñ oia fecit z surdos fecit audire z mutos loq̄. Mar. viij. Juxta b̄ euāge. tria mysteria notabi⁹.

Primū de mirabili curatiōe. (p fmōe. Scdm de publicādi inhibitiōe. Terciū de diaboli obſessione.

S Circa p̄mū de curatiōe mirabili notādū est

q̄ i b̄ euāgelio circa b̄ miraculū xp̄i plura occurrūt̄ siderāda. P̄io tps. q̄ d̄. In illo tpe. b̄ est anno xp̄i. xxii. z pdicationis sue ēno p̄mo. xij. kal. decēb. vt d̄ Guillerin⁹. i. i crastino sc̄te elisabeth factū est b̄ miraculū. Sc̄do loc⁹ vbi. s. b̄. sitas etiā: d̄ i euāgelio q̄ xp̄s exēs de finib⁹ tyri q̄ fuit ciuitas in tra chananeoꝝ. z p̄ 2̄ns gētīlū vbi xp̄s sanauit a demonio filiam ml̄ier chanance Mat. xv. inde exēs venit p̄ sydonē ciuitatē q̄ minor ētyro z fuit etiā in tra gētīlū. Relic̄ ḡ gētīlū bus veit ad mare galilee inē medios fines deca poleos qđ grecū est a deca. i. decēz polis. i. ciuitas cōpositū. q̄ est regio deccē vrbū fm̄ Bedā. q̄ v̄bes circa mare galilee erāt. z ibi fēt xp̄s b̄ miraculū. Tercio ē siderād̄ mod⁹. l. q̄ xp̄s dñs curauit hūc surdū z mutū. de q̄ b̄ i euāge. q̄ curauit de turba segregādo. z sc̄do digitos i aures mitēdo. tercio sputo lingua rāgēdo. q̄rto suspis̄ cēdo. q̄nto ī gemiscēdo. et sic adagiri mandādo. Un̄ xp̄e boꝝ mysteria aliq̄ q̄stīoēs occurruit̄ declarāde. P̄io q̄rī qđ significēt̄ p̄ būc surdū z mutū. Ad qđ rūdēt̄ q̄ p̄t expōit̄ a doc. significa tur mystice p̄ ip̄z q̄libet bō p̄cōr. Rō. q̄ vt Theophil⁹ d̄. iste face⁹ fuit surdus z mutū a demone obsidēte. Sic p̄cōr bō saltē spūal̄r possidēt̄ a demone. q̄ vt Aug⁹. d̄. p̄cōr tot demonio p̄ fu⁹ ē q̄t vīcioꝝ. Et siē nō natā fecerat surdū istū z mutū s. diabol⁹ fm̄ q̄ etiā Hiero. dīc. sic z spūal̄c̄ diabol⁹ facit p̄cōres surdos q̄ ad oia salunifera sc̄z ne audiāt p̄dicatioēs z dei cōminatioēs deū dicio finali: de iſferno z b̄mōi. Jē ne audiāt xp̄i sanguinē clamātē z cosdē. vñ Ber. dicebat talia. Ue mībi si inḡt̄ fuero qm̄ req̄ret sanguis ille iustus. s. xp̄i effusus in tra. z dīcēt̄ sicut ad Lbarn. Quid fecisti: ecce vor sanguis fratis tui. s. xp̄i clamat ad te de tra. Jē surdos facit ne audiāt clāmores paupeꝝ illoꝝ mīfēcāt̄: vt p̄ 2̄ns nec ip̄i p̄cōres dī miscīdāz p̄seq̄nt̄. Matb. v. Denī q̄ diabol⁹ p̄cōres q̄ possidēt̄ facit etiā mutos ne dep̄cent p̄ suis delict̄ sed sic stet i ill. Jē ne cōſteant̄ p̄cōr: nec deū laudēt̄ vt debēt. Ue ḡ p̄cōribus q̄ sub demonis p̄tēt̄ sūt. Ue q̄ surdi sunt z muti z p̄ 2̄ns dānatōis i piclo. Sc̄do q̄rī q̄ liter facit diabolus i aia surdescere boiez. Ad qđ Notādū q̄ eisdē modis fac̄ diabol⁹: q̄b̄ modis solet accidere corporalis surditas in boie. Z Advertendū ḡ q̄ siē phīsī vel medici dicūt̄: surditas corporalis puenit et q̄tuor p̄cipiūs. P̄io et sono excellēti ledente. Nā Breſto. de anima dicēt̄ Excellēs sensibile corrupit sensum. z patz in magnō tonitruo qđ zterit z cōmouet cereb̄. ac terret animū. Jē refert Basili⁹ i cramerō z Bmb. q̄ de padiso ſestri alto cacumie cadētes aq̄ i caſu faciūt̄ tātū strepitū q̄ oēs incole. xp̄e illū locū reddunt̄ surdi a pueritia. Spūal̄r. diabol⁹ faēt̄ p̄cōres ml̄cos surdos ex alto sonitu et itellec̄t̄ incōueniēti scripture sacre: ita q̄ male intelligunt̄. Ideoꝝ nec audire alias sane doctrine scripture

Bermo

xx. 1

volvit. Et enim de hereticis quod ex quo altissima de sapientia sonat Job. vi. Nisi maduauerierit carnem filii hominis et bis. e. san. non habita vita in vobis. ipsi hec vestra male intelliguntur de his propter virtutis speciei fore preceptum. nec voluntas Augustini et Hugo. et doctor super libro senatus dictaminis audire dicentur. quod intelligenda est autoritas illa de spirituali maduacatione et bibicatione quod est unio vel incorporatio per caritatem. Sed possumus surditas ex aliis quam maria vel regales aures obturare. sic facie diabolus omnia surdescere per amorem freno per vel per avariciam. vnde post. Si in aspidis surde et obturari aut suas quae non exaudiet vox. Iacobus. tunc. Nam Iacobus dicit. Aspis dum certe quis illius incaracterem. vnde aurum in terra punit; altera cauda obturatur ne audiat vocem incaracterem. sic aqua rufa vnde aurum. si affectus claudit freno amore. aliam scilicet lectricitatem obturatur cauda sed est mortis progaede spinaudiat vbi de simone. et sic iprouile moritur. Joannes Augustinus. O homo quod latentes quod dormis brevis vita mors certa puenit et illudetur te. Tercio possumus et huiusmodi fluxu apostema faciente et putrescente. sicut si diabolus ait ait surdus per luxuriam. Eccl. xxx. versus sapientis audiuit luxuriosus et displicebit ei.

Quarto possumus cor gallo surditatis ex verositate in tercula a aurum et curitate. quoniam enim homo multum vitium de copio quod faciunt verositates ad caput ascendet obstruunt autem illas curas vel meatur auditus. et sic talibus accidit surditas vel sibilus quoniam flat ventus.

Lvi per remedio fumos medicos valet recipe formicam et oua et ea testudinaria solida colare. et gutta mitteri aures. et sic cura surditatis venies ex verositate. Spinalis sic facit diabolus surdescere ait ait per ventum vane glorie et superbia. Nam Augustinus. dicit. quod tumor mentis et obstatulum vocis. superbum enim vult reprehendit. Sed per remedio apponat opera humiliantis quod per oua formicarum designat quod seque quoniam facit. Ut tertio quoniam diabolus hoies spinaliter facit mutum. Respondebat notandum quod mutus corporaliter sic quod aliquis ex lingue ad palatum adhesione. sic facit diabolus quoniam hoies non gemitus ligiam mouere in pressione petitorum vel in oratione et in laude. Aliquis mutus sic quod ex lingue palliti et infirmati datur quoniam non habet motu lingua. sic diabolus factus habet mutum frigescere per vicissim a deo amore ut loquens nequeat ad prius edificatus est sola mala. Item aliquis mutus quod fit ex apostemate sub lingua nascente quod ratione vocatur. sic diabolus factus hoies mutum non loquitur quoniam iudicium propter mulierem. aut propter timorem. aut carnalem amorem. aut odium. nam his quatuor modis pueris recte iudicium. ut Iacobus dicit. tunc. quoniam. quatuor. Neum de mala factus diabolus taliter in hoies. Quarto quod res curi ipsi dominus voluit in curatione huic domino iactantes ceremonias facere: cum sola voluntate possit sanare. Ad quod respondet fumus doctor. quod propter mysteria vestrum istruat per talia quod debet et possim spinales sanari a percussione quoniam tenemur sub diabolis vinculis. Nam teste Gregorius opus episcopi actione est in ista instructio. idcirco ipsi dominum hoc hoies a turba segregauit ut docet. quod petitor si vult curari debet se elegat rea portio malorum. Nam ad satisfactionem vestre pnie

req̄is̄ cas̄ p̄tōꝝ excidere. vt de Aug. S̄z p̄sortia
maloꝝ s̄ cause iductiue ad p̄tūm. vt patz: cū q̄
tenet m̄liores malas. vel societate h̄z cū fure aut
vſurario p̄cipādo cū ill̄z b̄mōi. Sc̄do xp̄s dī
gicos suos i aures b̄ui⁹ misit ad significādū ifu
sionē ḡre sp̄ūsc̄ti. sine q̄ aia nō sanat. Un̄ de sp̄ū
sc̄to canit. dextre dei tu⁹ digit⁹: tu rite z̄c. Tercio
xp̄s expūit ⁊ sp̄uto ligua ill̄⁹ tergit. in q̄ vera cō
fessionē p̄tōꝝ desiguit. q̄ si expūes sp̄utū puri
ficat stomachū: ita cōfites mūdat aiaz. Quarto
susperit. s. in celū vt doceat q̄ p̄tōꝝ orare d̄z deū
celi. p̄ venia. Bef. Quid p̄dest dolere de culpa et
nō supplicare p̄ venia. q. d. nibil. Quiro igemus
it. s. sic p̄cepit agiri: ad docendū q̄ p̄tōꝝ de p̄tis
debet corde dolere et iā exī⁹ gemere. s. ic̄p̄ostiuꝝ
cordis xp̄o apire p̄ dilecōez ac oēs sensus apire
sez os ad ḡras a gedū. aures ad b̄bū d̄ci audien
dū. man⁹ ad restituēdū. z̄ ocl̄os ad paupes iūē
dū z̄ miserandū. Nā xp̄s p̄ nob̄ totū corp⁹ apiri
voluit. sc̄z caput p̄ spinaz p̄nctionē. os p̄ clamo
rē in cruce z̄ aceti ac fellis potatiōe. man⁹ p̄ p̄z
des p̄ p̄fitionē. lat⁹ p̄ laccā. Apiam⁹ ḡz nos xp̄o
X Līcta sc̄dm de inhibiꝝ (pdices) modis.
tione publicādi q̄ euāgeliū dicit q̄ xp̄s p̄cepit il
lis ne cui diceret. s. b̄ faciū miraculū. sed illi n̄ ta
cuerūt. Querit ḡ cur xp̄s d̄ns inhibuit b̄ mira
culū factū publicare z̄ dicere: cū m̄ b̄n sciuit q̄ n̄
tacendū esset nec illi obticeret. Ite an illi peccauē
runt i eo q̄ n̄ tacuerūt ḥ xp̄i inhibitionē vel p̄ce
ptū faciēdo. Ad hec r̄ndet fm̄ Aug. Chrys. z̄ do
cto. alios notādo q̄ duplex est dei p̄ceptū. q̄ qd̄
dā est p̄ceptū obligatiōis. z̄ tale vult de⁹ oīno ve
seruet. sic sunt p̄cepta de calogi. Aliud est p̄ceptū
instructiōis sez in q̄ de⁹ n̄ vult illud qd̄ p̄cipit fie
ri sed qd̄ p̄ ip̄m significauit. vt i. xposito vbi signi
ficauit nr̄a bōa opa n̄ debere diuulgari. p̄f glo
riā vanā. s. tm̄ p̄f gliaz dei. Ideoq; isti pdicant
miraculū ad di laude z̄ gliaz n̄ peccauēt. Ite vt
Hiero. de p̄ h̄c etiā docuit n̄ eē gl̄adū i. v̄tutib⁹ v̄l
miracul⁹z eē b̄uiles. Sc̄dū ḡ q̄tuor sūt q̄
occultare debē⁹ z̄ nemī dicere i publico. Prio
bona q̄ feci⁹ ne d̄ eis vanā gliaz sumam⁹. Dat.
v. Attēdite ne iusticiā vest fa.co.bo. vt vi. ab eis
Un̄ Aureol⁹ dt. In oī bono ope sūt duo. s. vtili
tas z̄ glia. Primi⁹ sez vtilitate meriti z̄ pm̄ij de⁹
nob̄ zcedit. Sc̄dm sez gliaz sibi soli fuit. Qui ḡ
qrit gliaz d̄ bono ope qd̄ d̄ i. v̄surpat. Id oqz mer
cedē suā pdit. Sc̄do occultare d̄bē⁹ mala. p̄pā q̄
gessum⁹ ne prios ificā⁹. sic faciūt q̄ publice z̄ iue
recūde loquunt̄ d̄ viciō carnalib⁹. ḥ q̄s Esa. iij.
Pern̄ sun̄ q̄sl̄ sodoma pdicauerit nec abscondere
Ue ḡaie eoz qm̄ redditā sūt eis mala. Hec ibi.
Un̄ p̄ca. p̄pia nō nisi secreta p̄fessiōe sūt dicēda
nisi in foro iudiciali fieret. Tercio p̄ioꝝ p̄tā
ne ip̄os in publico ifamem⁹. Prouer. xxv. Que
viderunt oculi tui ne proferas ciso in iurgio ne
postea emendare nō possis cum de honestap̄p̄s
amicū tuūz. Sed beu multi statim vt mala de

Dominica.XI.post Penthe.

primo audiuit nō pñt qescere qn reuelent. sīc canis sagittarū nō qescit donec euellat sagitta. Jo Eccl. ix. Sīc sagitta fixa femori canis sic vbi in ore stulti. Quarto amico p secreta ne infideliter ea pdam. Prover. x. Qui ambulat fraudulentē reuelat archana. q autē fidei ē celat amici cōmissum. h̄ em ē charitas. Exemplū ad hec legiſ i vitas p abbas Arseni dū adhuc eſſ ſeclaris petiuit ſibi a dño oñdi viā ſalutis. et audiuit voce dicet. Arſeni fugiſ lugere ac qescere fugi mūdū luge pctm. tace pctm tace ſecreta. qescere a ſeclitum leui. et ſic itrauit religionē.

Lrica terciū de obſeffio diaboli: exq h̄ euāge liū agit de ſurdibui et muti p r̄pm curatiō. Et fm doc. iſte obſidebat a diabolo qn fecerat ſurdū et mutū. Pro instruētiō ſimpliū alioq docu mēta ſunt ponēda. Primū de mō obſeffiōis. de q notādū fm doc. sup. q. ſen. circa di. viij. viij. z. ix. q tres ſunt modi i genere qn demō aliq pos

Prim⁹ eſt poſſidere tm corporaliſ ſider

Sēcōs eſt poſſidere tm mentaliter

Tercius eſt poſſidere modo vtrōq

Primus mod⁹ ē q alioq poſſidenſ tm̄ cor galiter. ita q i corpe veran̄ ppc alioq pctvēalia ſiue pppia ſiue aliena. Unū Aug. xx. de ciui. dei. c. xiiij. dīc. q qnq ad vidēdū manifeſte miferiā hu ius mūdi pueri etiā inoſcētes baptiſati poſſidēt a demōe. Et q talis poſſidenſ etiā ſi i tali verati one moriāt nō dānan̄ qz nō ſucri i pctō mortali. imo aliq h̄ eſt hoī ad mai⁹ meriti. Si ceterum plū refert Seuer⁹ i dialogo ſuo de qdā p̄f ſcī ſimo habēte grāz ad expellēdū demōes. Qui cū rēptare inani gl̄ia orauit dēu ut ſi ſibi expediret ad ſalutē ad certas ſeptimanas obſideret a deſ mone ut ſic inani gl̄ia ſuitaret. et ita accidit. Et ſic tā viciū qz diabolū vicit. Sēcōs mod⁹ ē q alioq poſſidenſ mentaliter tm. ſi aia p pctm mortale et h̄ epe⁹ q̄ pmo mō a mille demōib⁹ poſſideri vel corporaliſ a diabolō verari. vn̄ Job. xiiij. dīc. q in Judā itrauit diabol⁹. ſpūal⁹ qn r̄pm tradere diſpoluit. et Job. vi. de eo rps dīc. Un⁹ er vob diabol⁹ eſt. p imitatōis ſilitudinē. Sīc ē d qlibz etiēi pctō mortali. taſq̄ ppe dānari habz cū di abolo niſi peniteat. O ḡ q̄ malū ſpēctm qd ex ho mine facit q̄li diabolū. Proide et rōnabilit̄ opia tur q̄ diabol⁹ ſepi⁹ corpi⁹ hoī ſubintrās inlen ſibiliſ ſiderat ſtatū viſcer̄ epatilq ſtomachi ut exide ſic medic⁹ q̄ ē mille artifex agnoscet ſi bo ille etiēi habeat mori et corrupcioe ineriorū. et tāto pl̄ ſale rēptat p vicia qnto pp̄dīt etiēi illū mori turū. Unū et vulgarī puerbio dīc. Iste bñ ſe mori tuz. i. p̄tio ſenlerat q̄ more bonos mutauerat.

Terci⁹ mod⁹ ē q alioq a diabolo poſſidenſ ſcī vtrōq mō pdicto. h̄ cū qz p pctm mortale in aia poſſidet. et cū h̄ etiā i corpe veraſ. ne audire poſſit. ſi vba ſalutifer a p̄tis. nec loq̄ i ſitēdo et hmōi. ſicut fuſit iſte demonaſc⁹ de q loq̄ euān gelū bodiernū. Hę ſic ſunt mlti arte diabolica

ptis ſuis demerētib⁹ incātati et maleficiati. ſi co iugales pſertim ut ſe odiat v̄l alienā ſcupiſcante et hmōi. Z Scdm documētū de cō pmissioſ nis. ſi qre de pmissioſ diabolo tācā facultates. ut hoieſ obſideat v̄l maleficer. Erñdef q̄ p̄p̄la. Prio aliq̄ p̄p̄ p̄tā enorſia de qn nō vult ſe tal hō emedare. Scdm p̄p̄ dei irreuerētia puer fert Gre. in pmo li. dial. de qdā ſcīmoniali q̄ la crucā nō edito cruci ſigno ſmedit et diabol⁹ ita uie r̄c. Tercio p̄p̄ vocatōez v̄l noīationē diaboli crebrā. ſic heu mlti ſueuerūt diabolū ſepe nomiare et i ei⁹ noīe maledicere. puer refert idē Gre. de qdā Stephāo p̄b yſeo licet bone vite. tñ ſel cū velleſ diſcaligari dixit famulo ſic. Uci diaboleſ diſcaliga me. Mox diabol⁹ velocit̄ cepit ſoluere illi caligas. Et ille expaueſcēs clamauit. Reces de miſer nō tibi ſi famulo locut̄ ſū. Et p̄t̄ diabol⁹ recessit. Quarto p̄p̄ p̄tā ſp̄ purgatōeſ ſaciēdā et acq̄rēda merita ut ſupra tactū eſt. et iboc ſimul oſtendit miferia huius vite et Terciū ḡ documētū de remedijs adhibēdis. Ad qd Los ſian⁹ i collatōib⁹ et doc. tradit̄ p̄la. Unū et v̄bō tal crebro cū p̄tritō ſitēat. orde etiā ſeiunio et leofynis ſatisfaciat. Scdm ut ſmūcet devote viſ ſacram eucharistiæ. nee debz ſalib⁹ negari fm doc. ut i ſuma Bister. h̄ dūmō poſſeffus habz cōueniēter vſi ſoī ſi v̄l lucida ſternallā. et reuerētā faciat ſac̄o. alib⁹ ſez ſi ē amēs ſtine nō d̄ ſali da ri euchariftia. Terciū remedii ut ad plēntias alicui⁹ ſeti ducaf q̄ inſcedat ad dēu pillo ſua oſratōe et ſeiunatōe. vn̄ Mar. ix. Hoc gen⁹ demo nio p̄ nō ejciſi niſi i orōt et ſeiunio. Quartū eſt ut asp̄gaſ crebro aq̄ bñdicta p̄ diaboli effugatōe. Talia q̄p̄p̄ remedia valēt etiā ſi incātatiōneſ ſatas et maleficia ſiue alioq ſint incātati ad tenēdū odia in ſiugales et hmōi. ſiue ad ipoſetia ſreddē di debitu ſiugale et p̄ qbuscūs maleficiatiſ. ut patz. xxiij. q. i. c. vli. Rogem⁹ ḡ dñm ſeū ut cu ſtodiati nos a malis. et det grām r̄c

Dñica eadē Sermo. q. ſ. d̄ deo laudādo i ope ribo creatōis. gubernatōis et ſaluatōis hominū ſtra quodā remurmurātes

Ene oia fecit. et

b ſurdos ſeū audire et muros loq̄ Mar ci. viij. et euāgeliō. Herba hec dicerunt dñno iſeu dei filio hoies q̄ adduxerat ad eū qn dā ſurdū et mutū que ipē miraſole curauit. In q̄ docemur et nos ut dēu laudem⁹ ſi oībū ſui ſopi b̄ q̄d̄ oia bñ ſac̄ et ſec̄. vn̄ Ben. i. Vidi deo cū ſta q̄ fecerat et erat valde bōa. A Eſt tripli ci rōe. Prio q̄ a bono do facta ex mera ſua bōita te. Nā ut pbs. i. celi dīc. Optimū ſoptima facere. Iē mſg i. ii. dīc. q̄ tāta ē bōitas ſuum bōi dī ſe ſit ei. ſi. ſpīu. pdeſſe velle et oipotēſſimi noce re n̄ poſſe. hec ibi. vbi Bona. dic q̄ de bon⁹ non pōt nocere alicui creature noīumto culpe faciēt

do bonū faciat nōcumētū pene et hoc ppc̄ bonū
Sic oia de⁹ fecit bona essentiali bonitate. Un⁹
Aug⁹ et mag⁹ vbi s. di. q̄ oia inq̄tū sunt bona
sunt. Et enī fīm p̄bm Ens et bonū cōvertūtē. vi.
metaph. Lū ḡ de⁹ dedit oī creature esse. h̄ autē ē
bonū. ḡ tē. Tercio q̄ de⁹ fecit oia ad bonū. h̄ est:
ad dei glia; p̄ manifestāda sua bonitate. Pro/
pterea merito d̄r de xp̄o in themate et euangelio.
Bñ oia fecit. s. dei fili⁹ xp̄s bñdīc⁹ q̄ et bonitate
et ad dei glia; tale bonū miraculō fecit q̄ sur/
dos fecit audire tē. patet in euāge. Itaqz iurta
hec vba exq̄ plures boīm q̄runt h̄ dei q̄lī rep̄/
bēdēn. q̄ nō oia bñ faciat i mō declarāt. h̄ eoz
bla semias ostēdēm⁹ q̄ de⁹ bñdīc⁹ laudādus ē
in oib⁹ oib⁹. q̄ oia bñ facit. et ostēdēm⁹ p̄cipue i
trib⁹ generib⁹ ope⁹ dei ad q̄ cetēa reducunt. et
sic tria mysteria notemus.

Pūmo de ope creationis.
Sic odo de ope gubernationis.

Tercio de ope saluationis.

B. Circa p̄mū de ope creationis de q̄ pl̄imi cu/
rioli miseritē dicēt et q̄ren⁹. q̄re de⁹ creat aia; quā
seri p̄cō mortali morēdo dānādā. nōne meli⁹
eset talē non creasse. Enī h̄ de Juda. de q̄ xp̄s
dicit. Meli⁹ erat ei si nō n̄ fuiss; h̄ ille Mat.
xvi. Jerō ē. q̄r aie in iferno dānate vt d̄r Apoc.
ix. in dieb⁹ illis q̄rēt mortēt et n̄ inueniēt eā et desīt
derabūt mori et mors su. ab e. Qual⁹ ḡ ḡra facta
est aiab⁹ paganoz et alioz dānādoz in h̄ q̄ cre⁹
quic cas de⁹ c̄ p̄uidēt dānādās i p̄cō morta/
li. n̄ peccare et p̄ petis dānari in ifernū etnāl̄r ē
malū infinitū coq̄ est pena infinite trāsgressiōis
Meli⁹ est ḡtālīb⁹ n̄ fuiss; v̄l annibilari q̄z mor/
taliē peccare et p̄seqnē dānari Nā fīm Ant. li. sili/
tudin⁹. iustus p̄ligeret annibilari q̄z mortalr
peccare. ḡ tē. Hec oia rāgit frā. maro. sup. i. dis.
i. 2. xl. q. ii. H̄ ad hec recolligēdo dicta eiusdē
frā. et alioz doc. rñdet. q̄ talia q̄rere ē insipier⁹
et stult⁹. Prio qđē q̄ insipietis est cām q̄rere vbi
nō et cā. v̄l si q̄s q̄rere. q̄re de⁹ ē de⁹. aut q̄re h̄
est aial rōnale. Nūc autē vt Aug. de ciui. dei. dicit
Si cā diuine volūtāt̄ q̄rat nō iuenit. Et iō si q̄ra/
tur. q̄re h̄ fecit de⁹. Rñdet q̄ sic voluit. Et ibi est
stat⁹ q̄ diuine volūtāt̄ est p̄ma regla i oib⁹ ztūn
gentib⁹. vt optie de⁹ dicat ill̄. puerbiū cōe. Sic
volo sic iubeo sit. p̄ rōne volūtās. Sic oia
lia q̄rere ē insipier⁹. q̄ occulta iudicia di excedūt
facultatē n̄te intelligētē ideoq̄ stult⁹ iuestigare
cū sint incōprehēsibilia. vt d̄r apl̄s. Un⁹. vi. q. i. c.
Si oia. Inader⁹ papa de. q̄ supuacuis laborat
impēdīs q̄ solē facib⁹ certat adiuuare. sic stult⁹
est q̄ occulta dei iudicia vult iuestigare. Expletūz
narrat Tull⁹ de naſa deo. q̄ rex qdā in frōga
ut qdā p̄bm qd̄ esset de⁹. Et ille petiuit induci
as triū dīc̄. Quib⁹ expletis: adhuc petiuit triū
dīc̄ inducias. Et iterz ac iterz. Ad quē rex. vt v̄l
deo me deludis. Et ille. Dñe nō. sed de⁹ tā imen/
sum et summū bonū est q̄ q̄nto plus de eo cogu-

to rāco deficio et mi⁹ iuenio. Deniq̄ tercio q̄ si
boies nō p̄nē rōne reddere de oib⁹ rebus creat⁹ vt
ponit Aug⁹. li. 8. cui. dei. pl̄ima. vīc. Un⁹ est h̄ q̄
ip̄m argētu q̄nto est cādidi⁹ nigriores lineaſ fa/
cit. et q̄re palee sunt tātē calidatē. vt in hyeme po/
ma et oua a frigore cōseruat ne gelu p̄stringant.
sed in estate sunt tātē frigiditatē. vt glacies cōser/
uent. Itē cur adamās nec ferro frangit nec igne
p̄sumit et tñ hyrcino sanguine frāgit. Itē vñ est q̄
calcē viuā q̄ accēdit et oleū ctinguit. Et plaſa/
lia ibi adducit Aug⁹. q̄ p̄trāeo ca breuitatē. Se
ḡnō sufficiū rōne reddere de creat⁹: q̄nto ḡ
fatuatē ē vt velim⁹ rōne iuestigare d̄ deo qd̄
et q̄re agit de nob sic v̄l sic. Attainē ad q̄stionē il
lā curiosor̄ boīm q̄ntū hūana rō cape pōt.

Rñdet fīm theor. doctor. lñia;. q̄ sc̄z nō foret
meli⁹ vt de⁹ nō fecisset v̄l nō faceret illā aia; quā
sciuīt. p̄ p̄cō esse dānādāz. Et p̄ z̄hs de⁹ est lau/
dandus etiā in tali ope creationis sicut et in alijs
oib⁹. quia omnia bene fecit et facit

Primo rōne diuine beniūolētie.

Sic odo rōne ordinate iusticie.

Tercio rōne hūanc arrogātie.

Quarto rōne diuine sapientie.

Prio rōne beniūolētie. q̄ deus ex bonitate oib⁹
vult bona. nec vllā aiam creat p̄ncipal̄r ad hoc
vt dānēt. sed oēs creat ad b̄titudinē seqndā vo/
lūtate antēdētē q̄ntū ē ex se. Juxta ill̄. i. Thm.
ii. Qui vult oēs boies saluos fieri et ad agnitionē
nē vītāt̄. s. xp̄i venire. Un⁹ vt dicitat frā. maro.
vbi s. Bñficiū creationis nō cēdit inq̄e in dectrinē
et aie create v̄l alicui⁹ rei. i. mo in bonū. s. vt ba/
beat esse nāfe q̄d̄ est bonū magnū; p̄ q̄ ē deo val/
de regtiāndū. S̄z q̄ aia tal̄dānāf p̄ p̄cō; h̄ est p̄
accidēs ex p̄cō aie et nō ex p̄te dei. Nā de⁹ nulluz
vult rep̄zobare nec dānare n̄li iusta et causa de/
meritoria dānatiōis sc̄z ob p̄cm̄ p̄p̄t q̄d̄ dānāf
ille. Rō fīm Scotū et frā. vbi s. q̄a nullus iu/
stus iuder aliquē sine rōne et sine culpa cōdēnat
vt punit. ḡ mltō forti⁹ deus nemīnez dānāt sine
demerito: cū sit misericordissim⁹ etiā p̄cōribus
Un⁹ Scot⁹ et francis. vbi s. dicūt hoc notabile. s.
q̄ deus in p̄destinādo ad vitam eternā plus di/
gnitate qđem eligit boiem q̄z p̄uidēat merita il/
lius. licet tpe siml̄ statim p̄uidēat merita q̄bus ra/
lis saluet. Sed in p̄scēdo ad damnationē pri⁹
p̄uidēat demerita homis q̄z reprober. quia pena
sequit̄ culpaz. Unde Aug⁹. sup. Gen. xl. dicit. q̄
de⁹ nō p̄us est vltor q̄s alijs sit peccator. Et di/
ctis patet beniūolētie dei erga oēs amitas. Et sic
ad obiecta sup̄ posita patet respōsio. quia dāna/
ti nō appetūt nō esse simp̄t et fīm se. Sic etiā nō
esse nullo mō est appetibile: cū nullā habeat rō/
nem boni coq̄ est pura p̄uatio. sed ipsi appetēt
nō esse sic. s. in miseria pene. Itē sup. Math. xxvij
de Juda et dānāt Lyra dicit. q̄ rōne culpe mor/
talis q̄ inseparabiliter adharet dānatis et p̄uat bo/
num infinitū. s. diuīsum. Sic esse p̄ci⁹ est q̄s sit

Dominica. XI. post Penthe.

nō esse simplū. vt etiā pcedit obiectio supra. Ne rūtamē fīm Fran. maro. vbi s. qr ipm bñficiuz creatiōis no tedit ex se in detrimentū aie create. s. q accidēs venit dānatio ipsa sic z culpa. Ideo ni hilomur bñ facit de q creat aiaz in esse. sed ma lefacit ania ipsa q postea peccat nec penitet z sic dānat. Exemplū. Rer alijs facit sibi castū ad iha bitādū liz sciat q postea a casu sit cōburendū. z si sciret q castrū illud in tali cōbustiōe nō defice ret. imo sua potentia sapia z iusticia ex hmō i cōbustione apgreret. scz q sciuīt punire iendicariō et etiā pseruare ne deficeret castrū. nō pp̄ea ab stineret se pstruere vel facere castrū. tle. s. z de facit aiam vt sua sapia z iusticia reluceat ī eius punitiōe p ignē infernalē in q nō deficit. D

Scdō rōne iusticie ordinat. qr oedo iusticie reqrit vt magi pseruet bonū vle q̄ p̄ticularē. q̄a vniciq̄ meli est bonū totū q̄. p̄rū. q̄ patz p̄mo in p̄blicē. qr videm p̄ expiētaz q̄ manus se exponit p̄ capite. qr destructio capite esset destructio totū. nō sic autē destructio manū. Jē i polit. videm q̄ iusticia dicitā p̄ncipes reipublice latrones z homicidas occidūt. fures suspēdunt z hmōi. p̄ pseruatōe totū cōitati. Ideo q̄ exq̄ sic est q̄ dānatio mala z aia cadit i bonū vniuersit et decorē z ordiez iusticie. ergo bonū est q̄ de tales creaſt sub ista hītudine ut liz iusticia dei manufetet liceſt forte ista vel illa aia oppositū sibi velleſt. Verūtamē si tal aia esset bona grās ageret deo q̄ ipse esset obiectū diuie iusticie Nec Fran. vbi sup. Un de bñ facit creādo. Tercio rōne bus manē arrogaſie nō esset bonū nō fecisse dānādū. qr sic buana p̄lumpcio credidisset se suis meris posse saluari si nullus esset q̄ dānareſt. cōtra illud Thytū. iiij. Nō ex opib⁹ iusticie q̄ feci. s. fīm. mi. s. z. Et q̄ ei ois bñ saluarc̄ pucaret h̄ sibi forre et naſa z nō ex misericordia vel grā dei. sicq̄ deo n̄ esset cā grat⁹. Quarto rōne diuie sapie q̄ ex malis elicit de p̄la bona tanq̄er spinis roſas. Prio mo qr si de nullū creasset dānandū hoſem; nec ipm alijs occidisset; nec martyres facti in ecclē ſia fuiffent. Scdō qr et mal'hoſib⁹ mlti ſunt ſancti generati. ſicut de genere Eſau ſance Job. de Bchaz malo Ezechias bon⁹. z ſic de alijs. Si ei ois ſpina ercidereſt nulla roſa naſceret. ſici. p̄poſito. Tercio qr ex penis dānatoz augēt in celo leticia brōz. s. q̄ ipſi euaserūt. p̄s. Letabif iust⁹ cū viderit vin. z. O ḡ q̄ laudabilē de in oib⁹ ſuis opib⁹. O p̄cor time z p̄niām age. E

Lirca ſcdō de ope gubernacōis q̄ etiā de bñndi cōtus oia bñ facit z facit. Plures ſt̄ hoſes q̄ murmurant insipienē de dei dispositiōe. scz Aliq̄ de ineqlitate bonoz corporalū. aliq̄ de ineqlitate filiorū. aliq̄ de vite ineqlitate z bonoz tpaliū. aliq̄ d̄ ineqlitate donoz diuinalū. Prio ḡ aliq̄ q̄rūc de bonis corporalib⁹ arguēdo. q̄re de q̄ſdaz facit naſci deformes z leproſos aur infirmos z defec tuosos. ſ. ecclē vle claudos. Alios autē pulcros

et ſanos. Ad qd̄ rñdeſ breuiſ q̄ deus facit alijs deformes z debiles v̄ calib⁹ tollat materiā pecadi. Un̄ Greg. Si in corpe deformati v̄c poteris a vanā glia z luxuria coſeruari. qd̄ fieri i corpe ſpecioso. Ideo q̄ z i calib⁹ laudādus eſt de. ſed pulcros facit de. vt et b̄ cogitem⁹ q̄ de. ſed ſup oia pulcrrim⁹ z nos cogitem⁹ i celeſti gl̄a pulcritudie maria futuros ſi ad eā cēdim⁹. Scdō aliq̄ q̄rūc q̄re de dat ſepe filios z filias paupib⁹ i multitudine q̄n illos paſcere neq̄unt. Diuitib⁹ autē q̄ libēter eos b̄fent z paſcere poſſent d̄c pauſos v̄l nullū. Ad b̄ rñdeſ q̄ de bñndic⁹ dat pauſib⁹ ml̄cos filios. Primo p̄ ſigno dilectionis vt in ml̄titudine filioz plura gaudia habeat in celo vidētes illos cū eis i deo gaudere q̄s b̄eduauerūt. Scdō. p̄ ſiḡ ſpeſ enutritiōis v̄ ſpēm ba beāt q̄ de dat illos enutrit. q̄ dat eſta oī carni. Nō ḡ debet hoſes diſfidere cu etiā brūt b̄ de faciat. P̄s. Qui dat iumenti etiā ipſoꝝ z pullos coruoz iuocātib⁹ cū. De coruoz glo. dt. q̄ m̄fes illoꝝ nō nutriūt illos donec pēnīs iſcreſtib⁹ n̄ ḡrefereſt incipiāt. ſed interim de roenutrit eos.

Tercio p̄ ſigno meritorie acq̄ſtiōis. ſ. v̄ per ml̄titudine pueroz educādo balnacōdo lactādo z ad bonū crudelēdo merita z p̄mīa p̄la paupes parētes acq̄rāt. Nā Rōm. viii. Diligētib⁹ deum oia coopant i bonū. S. diuitib⁹ n̄ dat de pueros. Prio. pp̄ peneſ. ſ. ne ampli p̄cēt auare p̄gregado plura respectu filioꝝ d̄cādoꝝ. Si em careñ filiis tāra p̄gregāt q̄d faceret ſi filiis ſoſt. Scdō pp̄ paupeſ ne illos nimis opp̄māc diuities faciēdo eractōes in ſubdiſ. pſi lijs d̄cādoſ ſuis. In hui ſignū videm⁹ q̄ de n̄ p̄mitit ml̄ticiplicari aialia rapacia ut coiſ ſiclus poset hmōi cū cū oues ſint ml̄c q̄ q̄tide ocaſdunſ i macello. z lupi pauciores. vt p̄t p̄ p̄bm in p̄blicum atib⁹. Tercio pp̄ ſoboleſ ne dānari habeat. pp̄ ſucessiōne z dectiōne iniuſtaſ rep̄ q̄ a gentib⁹ eis p̄ueniūt. Nā z heres tenet ad viuere reſtitutiōeſ z aliaſ iniuſte acq̄ſtiāz rep̄. extra de viſi. cū tu. z c. tua nos. Parci ḡ deus dānationi calū. Tercio aliq̄ q̄rūc redargēdo de ſum de ineqlitate vite z bonoz tpaliū di. Quare de vite iſta z bona tpalia ineqlitē distribuit. Nā debiles claudos z hmōi i pauprēte p̄mīt diu viuere. alijs autē dat tanta bona q̄ decē v̄l cencū poſſent inde p̄cērari ut pater in diuitib⁹ z potētibus q̄b cū nō dat vita lōgā Eccl. x. Ois poſcētus vita breuiſ. Ad hec rñdeſ q̄ deus q̄buscūz hmōi dat lōgā. ſ. vita; b̄ facit. pp̄ p̄nīe p̄ueriōe. Eſa. xx. Propter ea expectat nos dñs ut miſere aſ nr̄i. ſ. q̄ p̄nīa. z. p̄pter meritoz ac p̄mīoꝝ auſḡmētatiōeſ. ſ. q̄ bona opa. Jē paupes i miſeria vulteſſe z viuere. pp̄ ſt̄ilitatē diuiciū ut eos ſuſtētādo mereant vita etiā ne ſiāt diuities ſic arbores in fructuose. ut de Lbryſ. ſup. Matth. De niq̄s q̄ aliq̄b⁹ ml̄ta bona tpalia dat. b̄ facit vegalia ad dei amorem z ad p̄ueriōe p̄uocent et

būficio & vt ope pietatis exercēdo saluent̄. & pluri alibi rōib⁹ de q̄b⁹ alibi agem⁹. q̄ aut̄ multi abutunt̄ eoꝝ culpa ē. O ꝑq̄ amabil⁹ oꝝ ve laudabil⁹ de⁹ i oib⁹. Deniqz t p̄fces poterib⁹ & diuinitus breue vitā dat vt nō eleuerit in supbiā s̄z in p̄spicere timeat & sollicitate festinat expēdere sua: ne ali⁹ post mortē rapiat illa. p̄s. Relinqnt alienis diuicias suas & sepul. e. z̄. Eteni vt Amb. dicit. Sola misericordia comes ē defunctoz. De q̄to. s. d̄ iniquitate donoꝝ diuinoꝝ p̄cebit ar. subseqntri. H. Circa tertiu de oꝝ saluatōis in q̄ de⁹ ē sū me laudab⁹ q̄r̄ oia bñ facit. M̄lti de h̄ q̄rūt cuꝝ t̄p̄s dñs p̄ oib⁹ sit mortu⁹ p̄fum credētib⁹ in ei resaluent̄. q̄re ḡ nō saluat̄ oēs xp̄ianos virtute sue passioꝝ. S̄z aliquoꝝ etiā magnis p̄cōrib⁹ dat donuꝝ gr̄e vt penitentia & liberat̄ a p̄cīs. aliquoꝝ nō dat̄ i p̄cīs suis moriūt̄. Itē aliquoꝝ dat̄ ḡt̄ om̄ querelioꝝ s̄z nō dat̄ ḡfaz p̄seueratōis sine q̄ nō saluat̄. Aliquoꝝ ā malis ī fine dat̄ ḡfaz vt saluent̄. s̄c̄ latrōi iuxta cruce xp̄i p̄edet̄. Aliquoꝝ aut̄ nō dat̄. mirū est ꝑb⁹. Ad h̄ r̄ndet̄ q̄ vt qdā glo. de s̄. tri. & fide catho. dīc. Qui talis q̄rit̄ pindē est ac siq̄at̄ q̄re de⁹ nō dedit tantā lucē lune vt soli v̄l stelle. vel q̄re nō facit oēs hoīes reges. v̄l oēs lapides i mari ē p̄cōsos. P̄rio ꝑ dicēdū q̄ deus nulli facit iuria dādo aliquoꝝ ḡfaz & alijs nō: q̄r̄ nulli obligat̄ dare s̄z ex mera libalitate dat̄ optie. Sc̄oꝝ q̄ de⁹ ex sua bonitate oib⁹ q̄rētib⁹ & facie nō qdā ḡfaz saluificā hoī q̄ nō vult eā. Justuꝝ em̄ ē v̄rbō suo arbitrio dimittat̄. cal̄ est q̄ p̄niāz nō agit. vt dīc Chrys. sup Mat. Et de isti lat⁹ alibi. Quarto ꝑ claudēdū ē q̄ de⁹ bon⁹ i oib⁹ iuste & bñ facit̄: dādo illi nō. licet̄ cā nob̄ sit occulta in ēiustissima. q̄r̄ dīc p̄s. Just⁹ dñs i oib⁹ vijs suis & sc̄ns in oib⁹ opib⁹ suis. Un̄ i oib⁹ ē deus laudab⁹. N̄ Exēpli ad hec refert̄ Jaco. de viciaco q̄dā heremita d̄ talib⁹ iudicq̄s dī manifestās dēlū exoravit̄. Et p̄o m̄ltas p̄ces angeles dei affuit̄ dī. eidē. Seq̄re me. Et ecce ī via videt̄ mercatorē trāscētē & ab eo cades marſupiū aureis plenū. qdā pastor supueniēs culit et fugit. Tāde ille mercator rediēs q̄rere cepit & q̄ndā trāscētē eadē via interrogauit̄: q̄dixit se n̄ vidisse. Qui & h̄ se idignat̄ eo q̄ nō rep̄gizz̄ tātuꝝ theſauꝝ abscedit sibi pedis digitū. Tāc ait ille heremita. heu q̄s sine causa ille claud⁹ fac̄ ē Angel⁹ dīc. Vnde dī iudicia ille p̄didit pecunia quā pastor accepit q̄r̄ de pastoris hui⁹ laborib⁹ & possēsioꝝ pecunia fuerat iuste & gregata dep̄dañ. Iste aut̄ claud⁹ fac̄ ē q̄r̄ pede m̄rēs peccaserat p̄gnātem. Deinde venerit̄ ad cellam cuiusdā heremite quē iuenerit̄ a leib⁹ dilacerat̄. Ait ḡille. Ne hic. lannis fuuit̄ deo i heremo & ecce quoꝝ p̄ḡt̄. Postea in qdā cella sup̄ altū sarc̄ rep̄perit̄ qn̄z

dam heremita: cui angelus loquēs de tēpētōi bus & p̄seuerantie fructu cepit ille fieri dī. Jā. xl. anis pulsat̄ sū tēpētōe vt ad seculū redirem. Tāc angel⁹ p̄cip̄ravit illū de alto & mortu⁹ est. Un̄ heremita ille cepit fugere dī. Videf̄ mīhi q̄ tu sis diabol⁹ q̄ hūc sc̄m occidisti. Ad quē angelus dīxit. En̄ ondīc̄ tibi de⁹ iudicia sua. ille enim sc̄tūs a leōe vorat̄ ē vt euaderet purgatorii: qd̄ sepe orabat̄. Iste at̄ sc̄z p̄cip̄at̄ ē ne si pl̄ v̄tissee tēpētōe deuict⁹ p̄jissz. nūc aut̄ penituit fles iōq̄ saluat̄ ē. Tādez venerit̄ ad qndā q̄ eos bēigne recepit̄. p̄pinās de cipho argētō: quē cipbū āgeſlus furat̄ ē. Postea venerit̄ ad qndā milite v̄bi pessime sūt trac̄tati & zuic̄s affecti. cui angelus cipbū furat̄ dedit. Deinde apd̄ qndā ciuem bñ hospitati petuerit̄ vt p̄ pontē illī v̄nigēt̄ fili⁹ eis viā ōderet̄. Qd̄ cū ille faceret angel⁹ cū in flumē p̄cip̄auit̄ de pōte & mortu⁹ ē. Tāc stu p̄cī heremite angel⁹ dīxit. Liphū acq̄stū iūste illi tuli ne damnaref̄. & illi milite malo dedi p̄ re muneraōe & p̄ali bonoꝝ opeꝝ q̄ fecit i p̄cō morali. Itē boni ciuīs v̄nigenū necauit̄: q̄ cū ācta faceret elēosynas m̄ltas habito h̄ filio cessauit̄ & male etiā acq̄rere cepit vt relinq̄t̄ filio diuinitas. Ne ḡt̄ pentes q̄s ille fili⁹ eoz dānareb̄ hunc ad buč̄ innoċētē occidi ad salutē. His audit̄ heremita edificat̄ ē & angel⁹ dispuit̄. Rogem⁹ ꝑ z̄.

De eadem dñica Sermo. iij. s. de varie fortuine causa & p̄spicatis eius acquisitione.

Dmirabatur di

a cētes. bñ oia fecit. Marci. viij. & in euā gelio. Dñi nr̄i iesu xp̄i ope erāt summe mirabilia. sūme bona & sūme p̄fissima. Erāt q̄p̄ p̄fissima mirabilia: q̄ sup̄ facultatē oīs nature erēate siebat̄ ad iperū ei⁹ miracula soli v̄tūt̄ dīz uīne p̄prie attribuēda. Erāt etiā sūme bona: q̄a ad laudē & gliaz sūmi dei populū inducētā: ac credētēs ad celestī bona p̄petua p̄seq̄nda istruētā. Deniqz erāt sūme p̄fissima: q̄r̄ t̄p̄s dñs q̄s sanabat̄ i corpe sanabat̄ & in aīa: vt dīc August. Un̄ dū x̄ps sanat̄z surdū & mutū cū h̄ liberauit̄ cū & a demone q̄ fecerat̄ eū surdū & mutū vt dīc Theophil⁹. Et tāc hoīes illi assitētes ceperunt̄ deū laudare admiratēs & dicētes. Bñ oia fecit z̄. vt p̄t̄ i themate & euāgelio bōdierno. Om̄i at̄ mūdani hoīes sepi⁹ murmurat̄ de fortune ista bili varietate: q̄r̄ in mūdo oīs p̄spitas admira est aduersitati de h̄ ḡagen⁹ q̄. s. de⁹ bon⁹ optime sic mundū illū fecerit̄ tria mysteria. p̄ h̄ ser. note⁹

Prīmū de fortune hoīis causalitate

Scdm de fortune p̄cōris p̄spicite

Terciū de fortune felicis lucrositate

3 Circa p̄mū de causalitate fortune varie hoīminū aliq̄stōes occurrit̄ p̄tractāde. Prīa q̄stio. vnde est q̄ hoīes in h̄ mūdo vario mō sunt fortunati; vt sc̄z qdā p̄spat̄ habeat̄ alij aduersa

Dominica XI. post penthe.

fortunā. Id qd fīm Rayne. in summa iurta sīnīaz scī Tho. li. iij. q̄ gentiles ca. rīcī. rīndēt. q̄ oīs for tūna sīue pīspa sīue etiā aduersa est pīncipalissī me a deo. et min⁹ pīncipal⁹ ab angelo ad id cor instigāte ut aliqd tale elīgat vel refūgiat. Et rōez ponit. qz aliq̄s dī bñ fortunā qñ aliqd boni ac cīdit sibi pīter cī intentionē. Sīc cū aliq̄s fodīes in agro iuenīt thesauz quēnō quērebat. vel qñ etiā negocīādo q̄s pl⁹ lucraſ q̄s putasset rē. Sed qz nibil pāt boi ztingere vel euēnīre pīter cogni ūtōne ⁊ intentionē dei. sequit̄ ḡ q̄ oīs euēt̄ pīnci palīc sic a deo causante vel pīmitēre. Un̄ Sap. vii. In manu dñi ⁊ nos ⁊ oēs fīmōnes n̄rī. ⁊ oīs sapia ⁊ oēp̄ scī disciplina. Nā ⁊ Egidi⁹ de Ro ma in sc̄p̄ qd fecit de bona fortuna; dicit. q̄ cā q̄re int̄ hoīes aliq̄ sunt bñ fortunati ⁊ aliq̄ male hec est. q̄ hoīes bñ fortunati sequunt̄ istinc⁹ di uīnos. male aut̄ fortunati nō sequunt̄. Hinc est q̄ vñ ⁊ idē hō vno cīp̄ est bñ fortunat⁹. alio hō cīp̄ nō. Hec Egidi⁹ sup̄ li. de bona fortuna. Ex q̄ claret docimētū p̄ peccāt̄ ⁊ errāt̄ hoīes q̄ bonaſ fortunā vel malā attribuīt̄ aliq̄ q̄ deo. Nā aliq̄ credūt̄ suḡsticōib⁹. puta si in itinere obuiū ha buerint religiosuz vel vulpē vel hīmōi p̄us videz rīnt. v̄l canis i nocte v̄lulauerit rē. malā sibi for tūna putat̄ ex hō euēnīre p̄tūc. Aliu aut̄ attribuīt̄ p̄p̄is virib⁹ ⁊ idūstrie. Lōtra q̄s Eccl̄s. vii. Uer̄ti me ad alia vīdīḡ sub sole nec velociū esse cur ūsum: nec fortū bellū: nec sapientū panē: nec doct̄or̄ ⁊ diuītias. nec artificū grāz. rē. Aliu attribuīt̄ cōstellatiōib⁹. Et de hīmōi in fīmonib⁹ de sc̄tis la tūs sc̄p̄. Hic ḡ sufficiat̄ q̄ de⁹ solus ē laudād⁹ in talib⁹. R̄ Sc̄da q̄st̄io Quare de⁹ bonus sic ordinavit̄ in hō mūdō ut ineq̄lē hoīes habeat fortunā. Et cū hō p̄sp̄er̄ etiā fortunā voluit esse aliq̄ sp̄ aduersitate vel tēdio aut̄ trīstic̄a pīmīt̄a. Quia nūmīz ut Boe. iij. de ⁊ isolatiōnē li. dicit. Ne mo inq̄ est cā cōposite felicitat̄ ut nō et aliq̄ p̄c̄ cū sui stat̄ q̄litate rīt̄. Nēmo facile cū sue fortu ne ⁊ dītīōe ⁊ cordat̄. Nā huic cētū. i. pūc̄ erubērat. sed pudet ei degener lānguis. i. lḡdilitas ges ner̄. Aliu est nobilis ⁊ nō sed tñ angustiaſ pau p̄tate. Aliu v̄trūq̄ habet sed male vite est. Aliu nūptihs felix herede carer̄. Ille ple letaſ z p̄uenīente morte illachrymat̄. Hec i sīnīa ibi nota plā. Nōne ḡ de⁹ mel⁹ ordīnasset p̄ oīa bona fortunā dando saltē iūtis ⁊ elect̄ suis. Id hec rīndēt̄. put colligīt̄ ex doct̄or̄ dīt̄is q̄ deus bñ ⁊ decēntiūz me fecit sic versat̄em pīmīt̄o fortunā. Et hoc patet plurib⁹ rationib⁹.

Prīma rō accīp̄ et ordīne vniuersi.

Sc̄da ex p̄fēctu hoīm salutari.

Tercia ex p̄tēptu mūdīalis boni.

Prīma rō ex ordīne vniuersi est q̄ in mundus iste sc̄z vite p̄sens est p̄stitut̄ in medio inter celū vbi sunt sūma bona ⁊ gaudia sine oī malo ⁊ inē in fernū existēt̄ in cētro frē; vbi sūc mala oīa sine oī bono ⁊ leticia. S; qñia mediū debet p̄cipia-

re naturā extremoꝝ ut dī. v. Phīsi. ideo debuit in hac vita sic fieri ut bōa et iocūda essent mixta trīstic̄a q̄tīn⁹ bō aduerteret q̄ tēdere debeat. s. ad celestia bona ne icurrat̄ mala ifernalia p̄petua. O ḡbō suspice celū ⁊ fac bona opa ut intres illō. Vide mētē ifernū sub te ⁊ caue p̄tūn̄ ne incidas in eū. Sc̄da rō ex hoīm p̄fectu salutari. q̄ sic fecisse valde p̄fīct̄ p̄ n̄rā salutē ⁊ vēlītate. Nā p̄z mo p̄ amaritudines būt̄ seclī ⁊ penalitates rāq̄ calcarib⁹ vrgemur currere ad deū. Un̄ dīc̄ Gre go. Mala q̄ nos bñ p̄mūt̄ ad deūm̄ ire cōpēllū. Lū em̄ mūdūs nos sic tēcat̄ anxietat̄ plēn⁹ qd faceret̄ si ad votū abundarer̄ oīb⁹ p̄sp̄itanb⁹. O q̄t̄ hoīes in infirmitate ⁊ aduersitate recurrit̄ ⁊ clamāt̄ ad deū q̄ alās nil curāt̄ de eo. Sc̄do p̄ aduersa mūdū discīm⁹ q̄ntū p̄tā horrere debeamus; cū oīa mala būt̄ vite p̄ p̄tūn̄ incurrim⁹ ⁊ mōr̄ necessitati obligati sum⁹ oēs. ut p̄t̄ Sc̄n̄. iij. ca. Tercio quia p̄ aduersa purgamur meritaſ p̄ p̄mīa vīc̄ celestia acq̄rum⁹. Act. viij. p̄ ml̄tas tribulatiōes oportet̄ nos intrare regnū celōꝝ. Tercia rō ex p̄tēptu mūdīalis boni ut doceat clara expītia p̄ sp̄alia bona nō sūt̄ ve bona nec pure bona. Nā vere bonū ⁊ pure illud est qd bonū facit habentē ⁊ excludat̄ ab eo omne malū. Sīc vere ⁊ pure albuſ est illō qd dealbat̄ ⁊ nō denigrat̄. Mūdi aut̄ bona nō facit hoīm̄ bonū sed possidēt̄ etiā a mal⁹ ⁊ infīciūt̄ p̄ amo rē nūmīū. ideo n̄ sunt appetēda. Proinde Bug. ser. xix. de v̄bis dñi dc. Ideo de⁹ felicitatib⁹ tre nīs amaritudines imūscuit̄ ut. s. alia q̄rat̄ felic̄as cui⁹ dulcedo nō est fallax. O ḡbō vide q̄ bñ fecit de⁹ p̄dict̄ ut laudes eū. ⁊ caue ne hoīs mūdi inb̄heras ⁊ cū eis parīt̄ peas. L Tercia q̄st̄io ē Utq̄ hō p̄p̄ian⁹ ðbeat̄ de mōi p̄sp̄ forūna gaudere ⁊ q̄re non: cū a deo bono del̄hoi ut patet ex p̄dict̄. R̄ndēt̄ q̄ q̄uis fortunā bona de us det̄ hoī: nibilomin⁹ tñ hō v̄tuolus nō debet de tali gaudere nec appetere s̄z poti⁹ formidare. q̄ ad p̄bandū dāt̄ ⁊ strīctior̄ rō a tali hoīe regre tur. Un̄ ceter̄ parīb⁹ melior est hoī aduersa for tunā q̄ p̄sp̄ ut dīc̄ Aug⁹. Et hec patet rōnib⁹.

Prīma rō diabolice illaquestionis. Fortuna p̄sp̄era em̄ aīaz illaq̄at̄ diabolica arte si hō caue nō fuerit. I. Thīm̄. vi. Qui volūt̄ diuītē fieri in cīdūt̄ in laq̄z diaboli ⁊ i tēptaciōe rē. Iđo p̄s. Diuītē si affluat̄ nolite cor apponere. s. p̄ amo rē nūmīū. Sīc em̄ aīus vīdens escā posita in laq̄o timere hz. sic in p̄posito. viii Aug⁹. li. de v̄bis dñi dīc̄. Magne v̄t̄us ē a fortuna felicitat̄ n̄ vinci s̄z cū ea luctari ne illiciat̄: ne corrūpat̄: ne ipa sub uerat̄. Hec ille. Sc̄da rō iprouise deceptiōis. Lū q̄ ut Innocē. d̄ vēlītate ðdi. hūane. d̄c. Su bīto cū nō suspicāt̄ ifortunū accidit. calamitas irruat̄. morbo iuadīt̄. mōr̄ inēcipit quā nullua euadit̄. Hec ille. Lū q̄ zt̄igēt̄ ifortunio acerb⁹ affligit̄. p̄p̄ qd Boe. iij. d̄. zfol. d̄c. In oī aduersitate fortune ifelicissimū gen⁹ ifortunū est aliq̄

N
fuisse felicē. Pro exēplo nota q̄ p̄bi et ḡt̄iles cōi-
ter depingebat fortunā i modū puelle sic q̄ eset
ceca ad significādū q̄ passi; i q̄ s̄liber icurrit et im-
pingit sine differētia meritoꝝ. Et q̄ q̄s vincit ce-
cos efficit ut de Tulli⁹ de amicitia. Nō ei videc
mēre morti p̄icla et m̄di deceptōeꝝ. Itē pingebat
q̄ manu teneret rotā v̄stacilez in q̄ sederet qdā in
sumo et qdā foret i ascēdēdo qdā aut i descēdēdo.
et qdā i uno iacēs, et iste cū corona et vestib⁹ orna-
t⁹ depigebat ad significādū q̄ volubil⁹ rotā for-
tunē quis aduersitate dep̄meret hoīeꝝ; tñ si est
bō sapient⁹ p̄ h̄ n̄ vicis, q̄ ut de Seneca. sapient⁹ yis-
cit v̄tūe fortunā dū instabilitas fortunei eī aim-
n̄ p̄q̄sat. Et p̄bs. iiii. eth. Magnanim⁹ neq̄ for-
tuna bona ectollit neq̄ mala fortūa dep̄mit. q̄r
denullo ifortunio tristat inēatuz q̄ deuicta via
rōnis. Tercia rō fute dānātōis. q̄r ut de pe. di.
ii. Quid ḡscribūt plen⁹ vite p̄spitas aliquāt̄ daſ
v̄b̄ retribuēt bō accipies bonoꝝ opeꝝ; i fuso
plen⁹ puniaſ. z d̄ b̄ arē. seqnti. O ḡbō p̄cōr abū
danti⁹ t̄galiū tume. q̄r reprobatois ē indicū n̄lī
ill̄bū. v̄lus fuerit in opib⁹ pietatis et n̄lī penitue.

M Lirca sc̄dm d̄ p̄cōr fortūa p̄spī (ris. tc.
tate q̄stio occurrit q̄re de⁹ bon⁹ dat sepe p̄speras
fortunā i b̄ mūdo p̄cōrib⁹ et obstinat⁹ etiā hoīib⁹
Lū etiā in iusticiā p̄cōr n̄ eēt dign⁹ etiā pāe q̄ ve-
sc̄t̄r̄t̄ Aug. mīz. ē ḡ. p̄spāt̄ h̄ p̄cōres deo
faciēt̄ iuste. De b̄ q̄pp̄ mirabat Job i ca. xx. di.
Ego q̄n̄ recordat⁹ rūero p̄t̄esco q̄re imp̄y viuūc
subliati sup̄ frā; fortatiꝝ diuitijs semē eoꝝ p̄/
māet corā el̄ p̄p̄inq̄z turba et nepotū. dom⁹ eoꝝ
secure sit et plene. et n̄ ē v̄ga d̄; sup̄ illos. quiuli co-
rū et iſates exultat lusib⁹ rē. hec ibi. Ad hec rīdeſ
q̄ bon⁹ et misericors de⁹ hec et oia bene facit. et dat
imp̄os ac p̄cōrib⁹ p̄spērā fortunā p̄p̄. q̄tuor.

Primo p̄ signo attractionis.

Scedo p̄ signo remuneratiois.

Tercio p̄ signo instructionis.

Quarto p̄ signo discretionis.

P̄io p̄ signo attractōis ut talib⁹ b̄nūt̄si oñdat q̄r
amare vult eoꝝ aias et attrahere ex pietate imē-
sa ad sui reamatoꝝ et queridoꝝ v̄e p̄nīc. vñ. Am-
bro. ait. Nl̄ cā im̄p̄ssum b̄nānis affectib⁹ q̄s dili-
gite se diligēt. O ḡ p̄cōr cōsidera q̄nta bōa ibi
de⁹ dedit ut reamares deū et querereris. Scedo
p̄ signo remuneratiois. nā nō ē ita mal⁹ q̄n̄ aliq̄ bōa
q̄n̄z faciat i mortali p̄cōr. iusticia at̄ di reçrit ut
nullū bonū remaneat irremunerati si et nullū
malū ipunīt. ut de Aug. i enchi. Et q̄r p̄ bonis
oglo i p̄cō mortalit facit nō merent̄ p̄mari i cel̄
ḡremunerant̄ t̄palib⁹ i fr̄. ut p̄p̄z p̄ Gre. ac Lbryf.
et Gracianū de pe. di. ii. h̄. q̄q̄. Hinc Gre. Qui
cūq̄ i b̄ seculo b̄n̄ habet̄ cū vos bona egisse recō-
lit̄ valde primescite ne t̄galib⁹ zcessio sit bonorū
remuneratio. Idē. Nō indignem⁹ cū mali florēt
in mūdo q̄r n̄bil b̄n̄ i cel̄. Vos v̄o. s. mala pa-
tieſ in p̄nīc n̄bil habet̄ i mōdo. ḡ. p̄ iusticia be-
redicat̄ habebit̄ i cel̄. Decille. Tercio p̄ signo

instructōis. s. ut p̄ hmōi fideles instruāt̄ P̄io
qd̄e ut inimic⁹ b̄n̄ficiat̄; exēplo di q̄ b̄n̄ faē p̄cō/
rib⁹ cū s̄nt̄ el̄ inimici. et sic ip̄leat̄ ill̄o p̄ceptū p̄pi
2 Nat. v. Diligite inimicos v̄e. sic et p̄t̄ re. Scedo
instruūt̄ fideles ut p̄ t̄palib⁹ deo nolint̄ p̄ncipaz
lit̄ defuire et in talib⁹ spez nō ponāt̄ q̄. s. mal̄ etiā
dan̄. et plerū q̄s p̄pla t̄palia dān̄ mal̄ q̄ bonis.
Tercio iſtruunt̄ q̄ de⁹ n̄ p̄mitit̄ suos deficere i
necessitab⁹ cū etiā suis inimic⁹ videb⁹ b̄n̄facer.
Un̄ p̄s. Timete dñm oēs sc̄ti el̄ q̄m̄ nihil deest
timētib⁹ en̄. Quarto p̄ signo discretionis. O q̄s cri-
bile est q̄d̄ Gre. i mora. de b̄ dīc sic. Lōtinu⁹ suc-
cessus t̄palib⁹ etiā reprobatōis ē indicū. Et p̄ ſi
riū Aduersitas cū patiēta signū ē elecōis diuīe
Heb. xij. Flagellat de⁹ oēm filiū quē recipit. Ita
q̄r ut discerni possint̄ electi p̄ signo aliq̄ a reprobis
voluit de⁹ sic oñdere ut mali b̄ p̄spēnt̄; electi tri⁹
bulent̄; q̄t̄ in celo habeat̄ p̄mīa tribulatōis. De
b̄lat⁹ fīmōib⁹ de sc̄tis. Em̄ ad hec leḡ in lege
da sc̄ti Amb. q̄ ip̄e bt̄s Amb. dū p̄geret romas
in qdā villa thūscie ap̄d qndā nimis locupletez
hospitat̄ req̄siuit̄ illū sup̄ statu suo. Lui ille ho-
spes r̄ndit. Stat⁹ meus sp̄ felix extitit et glōiosus
diuitijs abūdo; fuos ml̄tos habeo; filioꝝ et neā
potū turbā possideo et oia sp̄ ad vota habui. nec
vn̄q̄ aliq̄ aduersi v̄l̄ q̄d̄ ztristaret cuenit. Tūc
sc̄tis ep̄s obstuپuit et suis dixit. Fugia⁹ h̄inc q̄n̄
toti⁹ q̄r dñs nō ē i loco isto festinate filiū ne vltio
diuīa in p̄ctis istoz nos p̄f̄ iuoluat. Lūq̄ fuge
rēt et aliq̄ntulū p̄cessissent Ecce subito era se ape-
ruit et hoīeꝝ illū cū oib⁹ q̄ ad se p̄t̄ebat absorbū-
it. Qd̄ cernes Amb. dīc. Ecce frēs q̄s misericor⁹
dīc de⁹ p̄c̄t̄ cū b̄ aduersa tribuit. et q̄s seuere ira⁹
sc̄t̄ cū sp̄ p̄spa largit̄. s. mal̄. In eode aut̄ loco v̄l̄
q̄s hoīeſ foueca p̄fūdissima manere d̄ i bu⁹ te-

M Lirca sc̄tū de fornicē p̄spē lu⁹ (stimoniū.
croscite v̄l̄ acq̄sibilitate inq̄reduz̄ c̄. s. q̄lit̄ possit
bō facere ut i oib⁹ felicis p̄spēt̄ et optimā fortunā
lucrosaz habeat. Ad hec nota q̄r bō p̄ b̄ zseq̄ et
facere p̄cipue p̄ q̄tuor. P̄io p̄ p̄ct̄ cauīoꝝ. Nā
p̄s. dc. Mel⁹ ē modicū iusto sup̄ diuitijs p̄cō/
rū ml̄tas. Mel⁹ qd̄e q̄r ille ex modic⁹ p̄spāt̄ ad
salutē. iste ex ml̄t̄ diuitijs dānāt̄ et oib⁹ bonis p̄/
uat̄. Em̄ de diuīte epulone Lu. xvi. q̄ p̄ morte
dānāt̄ er oib⁹ diuitijs suis n̄ potuit h̄re etiā gut-
tā aq̄. Hinc Prosp̄ dc. Qui i p̄ctis er̄ns gaudet
se felicē v̄t̄ ifeliz numis ē p̄sp̄ate sua. Itē Boe.
iiij. de zsol. dc. In iprobitate manētib⁹ oēs pessi-
mā ē dīco fortunā. Scedo p̄ p̄ceptō ip̄letionē
ac sic di dilectōeꝝ. nā Ro. viij. Diligētib⁹ deū oia
coopan̄ i bonū. s. cā. p̄spa q̄s aduersa. Un̄ pessi-
mā fortunā b̄n̄t̄ oēs q̄ p̄ceptū dei furant̄ v̄l̄ ra-
piūt aut̄ fraude acqrūt̄ alīa. tū q̄r q̄ntū acqrūt̄
in t̄palib⁹ ml̄to p̄p̄t̄. s. aiaꝝ et corp⁹ i gehēnā
p̄petuā. Elsa. xxxij. Ue q̄r p̄dar̄ nōne et ip̄e p̄dabe-
ris. s. a diabolo i morte. tuꝝ q̄r reb̄ male q̄sīc nō
gaudebit̄ et̄ heres ut cōf̄dr̄. vñ. Job. xxi. Hec
est q̄s ip̄h̄ et̄ bereditas violēta Si ml̄t̄plicatiſ

Dominica XII. post penthe.

erint filii eorum in gladio erunt et nepotes eorum non saturabuntur pane. Sed tu hoc dicas, quod mihi de ista ista non datur mihi prosperitate quam non impleri bursas meas? Rideo sufficiens ipsam aiam non auro sed deo, nonne aia pueris bursas et deo possum. Tercio per spei in deo puerationem. Et in deo Job quod propter oim bonorum suorum amissionem et castigationem obtinuit oibz duplicitia a deo quod in deo spaurit et patiente perseveravit. Ps. Justus si ceciderit non collidet, quod dominus supermis. Eccl. q. Respicie filium natorem hominem quod nullus spaurit domino et perfusus est. Unum pessimum evenit illis qui sperant in propria viribus et non in deo quod infortunium patientem ut patet in bellis et bellis qui vincuntur sepe bacca. Quarto per opera pietatis et exercitacionis. Nam ipso dicitur Lu. vi. Date et dabit vobis et septuaginta videamus in experientia quod per deo distribuit paupibz plus dabit ei. Exemplum narrat Elesar in dyalo/ go quod dum quodam abbas esset misericors i pauperes quanto plorando experebatur i illos factos deo illi plorabat. Post cuius mortem aliquid factum abbas cepit in pauperes esse auarum et statim cepit monasterium egere. Requisitus est quodam scutus per deo eam huiusmodi. Duo fratres sunt qui se mutuo non relinquunt. sed uno ex pulso alter recederet. Unde post date: alter dabit vobis. Vos primi expulisti quod nec dabit vobis a deo. His audiens cum cepissent distribuere factos dominus benedixit eis. O gloriosum dicitur hec et fac. Rogemus dominum tecum.

Domina eadem sermonem querens scribere hic nolui quod pro festa occurreret in hunc locum predicandi. Ita si placet per eadem dominica sermonem de derractione poteris facere sub themate. Solutum est vinculum lingue eius et loquens recte. Quem sermonem sicut de detractione vide in quadragesimali.

Domina. xij. post Pentecostes. Sermo. i. iuxta euangelium de caritate dei et primi.

Eati oculi qui

b videt quod vos videtis. Lu. x. et in euangelio. homino. Carissimi si diligenter aduersemus Christus dominus per totum hunc euangelium solitorum et iustorum cuncta nobis annunciat. Nam in principio breves predicantes oculis in eum credentes quod spem habent beatitudinis consequuntur per Christum. et sic dicuntur brevi in specie. Et hunc solitorum magne maria est quod sicut Christus promulgatione spe certa tenemus quod brevi in re erimus in celo. Ita in medio Christus nos certificat quod si deus amabit nos vere et primi sic debemus eternam vitam habendum. Unde dicitur. hunc fac et uiues. Denique et in fine euangelio doceo quod intelligatur esse Christus subiunctus per certitudine. Vade et tu fac silvam. quod dicitur. sic faciendo vita eterna habebis.

In illo tempore dicitur. (bis ut prius in euangelio. Tertius Brevis oculi qui videt quod vos videtis. Dico enim vobis quod multi propter reges voluerunt videre quod vos videtis et non viderunt et audire quod audiret et non audierunt. Et ecce quodam legisper surrexit Christus illum et dicens. Mihi quod faciendo vita eterna possidebo. At ille di-

xit ad eum. In lege quod scriptum est. quod legitur. Ille respondens dicit. Diliges dominum deum tuum exerto corde tuo et ex tota anima tua et ex oculo viribus tuis et ex omni mente tua et primis sic te ipsum. Dixitque illi. Recete respondens hec fac et uiues. Ille autem volebat iustificare scriptum dixit ad Iesum. Et quod est meus primus. Suspicio autem Jesus dixit. Non quodam descendebat ab hierusalem in hieme richio et icidit in latrones qui etiam despoliaverunt eum et plagi ipsorum abiurunt semiuero relicto. Accidit autem ut sacerdos quodam descendere et ad eam via et viso eo pertergit. Silva et leviter cum esset secundus locus et videtur eum pertransire. Samaritanus autem quodam inter facies venit secundus et videtur eum miscendi motu et appropiatus al ligauit vulnera eius et fundens oleum et vinum. Et ipones illi in iumentum suum duxit in stabulum et cura eius egit. et altera die prouulit duos denarios et dedit stabulario et ait. Curram illi habe. et quodcumque superrogauerit ego cum redicerem reddam tibi. Quis hoc trium videt tibi. primus fuisse illi qui icidit in latrones. Et ille dicit. Qui fecit miscendia in illi. Et ait illi Iesus. Vade et tu fac silvam. Lu. x. Iusta haec agnoscit mysteria per sermonem qui patent in euangelio.

Primum de beatifica Christi visione.
Secundum de gratuita dei amatione.

Tercium de salutis principali dilectione.
D. Circa primum de beatifica Christi visione sapientiam euangelium dicitur. In illo tempore. scilicet Christi anno. et anno predictationis sue primo: in estate quando frumentum reddebat ad maturitatem. ut patet et euangelio. Lu. et doc. dicitur. tunc dicit Iesus discipulis. Brevis oculi que te. Et passus bunt euangelium oriuntur aliquantum questiones declarande.

Prima de huius visionis modo.
Secunda de eiusdem impedimentoo.

Tertia de patrum precorum desiderio.
Prima ergo questione est quod hoines debet Christum videre ut merito dicantur brevi. Rerum questionis est. quod multi Christi videtur oculi qui non dicuntur brevi. ut patet de pilato et crucifixoribus et iudicis non credentibus. Sed quod respondeat distinguendo per visionem Christi est quod quadrupliciter. Una est tunc corporal oculi et non spiritualis. et talis visione non facit hoines brevi. sic enim videtur eum pilatus capibus et crucifixores recte. Sic etiam iudicio finali videbit eum oculus oculi qui cum pupugerunt Apoclypsim. nec tunc erunt brevi sed plagiatis super eum quod oderunt eum. Enim ponit fons Thabo et doc. i. iiii. quod sic gloria amici videbatur delectabile. ita videre gloriam Christi quod odio brevi est maxime contristatinus. O quod sit nunc Christiani viciosus nec vere creditur quod Christus videtur in eucharistie specie nec est brevi. Alia est visione tunc spiritualis licet non sit corporalis. et talis visione est bonorum Christianorum. et brevi beatitudine in spe. Job. xx. Brevis oculi non videt Christum. et tales spem habent beatitudinis sequente tandem in specie. Secundum dicitur. quod oculo dicuntur Christiani videre Christum cum ad lenitatem eum non videantur. Rundet fons Thabo. li. de caritate. quod spiritus vestrum ait oculos duos quibus deum videtur habere et eternam uenit similitudinem. quod est cognitio fidei. alius dicitur quod est amor dei vel affectus. Et teste probo ac experientia similitudinem brevi et in oculis quibus manibus et alijs peribit sicut naturale